

Tomás ALMELA PARREÑO (Elx, 1934)

Amb poc més de deu anys comença a assistir a les classes de l'Acadèmia Municipal de Dibuix amb els professors Ildefonso Cañizares Penalva al principi i després amb Francisco Rodríguez Sánchez Clement. Continua la seua formació de manera autodidacta. Quan torna del servei militar, i amb la comprensió del seu pare i la complicitat del germà major, deixa el treball a la impremta per dedicar-se en exclusiva a la pintura. Coneixedor de la dificultat que amaga la pintura, reconeix mèrit en tota aquella persona que s'enfronta al llenç amb els pinzells; admira molts pintors destacats, com ara Cézanne, El Greco, Picasso, Varela i un llarg etcètera. «Sóc un pintor lent. Prèviament a l'inici de l'execució d'una obra, medite molt; he de veure el quadre abans de la primera pinzellada».

Des de molt jove, Tomás Almela ha participat en exposicions, però sempre col·lectives, matisarà; ha refusat una mostra com a l'únic autor. Participà per exemple en la XII Exposición Nacional de Arte de la Obra Sindical (1954), en què fou guardonat; en la III Exposición Provincial de Pintura, premi San Fernando (Alacant, 1961); Exposición Sala de Arte de la Caja del Sureste (Alacant, 1962), en la dècada dels anys 1960 participa en les exposicions de l'hort del Xocolater; el 1987 forma part d'un grup de vint pintors, ceramistes i escultors d'Elx que exposa al Museu Nacional de Ceràmica González-Martí (València), i així fins arribar al 2017, any en què participa en una altra col·lectiva per a la comarca: *Para sonrisas dependientes. Proyecto expositivo Virgen de la Luz*.

De més jove combinava l'activitat de pintor amb les classes impartides a l'Escola de Pintura de l'Hort del Xocolater i al seu taller, entre d'altres llocs. Ha tingut molts alumnes, com ara Llorens, Soto, Poveda, etc. Als alumnes els diu: «l'estil naix dels altres, però les modificacions que introduïm nosaltres, acaben per transformar-lo en l'estil propi». Al voltant de 1965, Albert Agulló i Tomás Almela llancen la idea de crear el Grup d'Elx. El 1966 se celebra la primera exposició dels membres fundadors d'aquest grup: Tomás Almela, Albert Agulló, Pola Lledó i Sixto Marco. Per a la següent exposició, Almela ja no formarà part del grup.

Paisatgista, el model de referència de Tomás Almela és la natura. Els germans Martínez-Blasco enquadraren la seua pintura dins del fauvisme. El pintor, amb la combinació de colors intensos, ho fa emergir tot en la seua obra: perspectiva, contrast, llum, etc. Per a l'observador, els paisatges plasmats en els quadres, ara se li representen reals, ara com una realitat desbastada per la imaginació de l'autor; en fi, una realitat que habita en la ment del pintor, el qual, a més, té la destresa suficient per a traslladar-la al llenç.

Vicent F. SOLER